

[Christmas Møller.]

ærede Luftfartsminister er overordentlig interesseret i dette sit Departement, da jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen ikke blot interesserer sig for Aalborg Flyveplads og Direktør Gunnar Larsens Flyvning — som det jo har været temmelig skralt med som Følge af Statens Bestemmelser, hvilket efter mit Skøn er fuldkommen urimeligt, hvorfor jeg synes det ogsaa bør paatales ved denne Lejlighed —, vil jeg gerne sige — og det er efter min Opfattelse det vigtigste, der kan siges ved Behandlingen af dette Forslag; for de Ændringer, vi eventuelt kunde ønske foretaget, og de Spørgsmaal, vi kunde ønske debatteret, dem maa vi debattere og drøfte i det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen, idet jeg gaar ud fra, at dette sker —, om man da ikke kan se, at det kan ikke nytte med det ærede Medlems Sympati, det kan ikke nytte med Ministerens Interesse, hvis man af mange forskellige Grunde ikke vil give de private her i Landet Mulighed for at anskaffe en Del Flyvemaskiner, hvad man i Øjeblikket fuldkommen lukker af for.

Derfor gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen taler med Handelsministeren om Sagen, og at han har den højtærede Trafikminister med til, at det Standpunkt, vi nu har staaet paa et Stykke Tid, at man praktisk taget har lukket af for Udviklingen af den private Flyvning her i Landet, maa høre op. Det maa høre op, saaledes at det, ogsaa i Betragtning af, hvor lidet kostbart det i Virkeligheden er i Modsætning til tidligere, bliver muligt for den private Mand at faa sin Flyvemaskine, saaledes at der bliver Mulighed ogsaa for private Selskaber til at udvise et Initiativ paa et Omraade, hvor man har Lov at sige, at Staten overhovedet intet Initiativ har udvist.

Jeg tør ikke sige, om det Arbejde, der skal gøres, skal gøres ved Udviklingen af en Flyvemaskinefabrik her i Landet eller ved Indførsel af Flyvemaskiner fra fremmede Lande — det kan jo være, at den højtærede Minister, naar han taler med den højtærede Landbrugsminister, den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Handelsminister, vilde faa at vide, at det var heldigt, om vi kunde købe noget mere f. Eks. i Tyskland, og at han saa paa dette Omraade kunde skabe Mulighed for en formaalstjenlig Indførsel her til Landet —, men jeg synes, man har Lov at sige, at det nytter ikke at vise Interesse ved Lovforslag, det nytter ikke i Ord at vise Interesse, saaledes som det ærede Medlem gjorde det, Handling maa

følge efter, for at vi kan komme op paa Siden af andre Lande.

Det tilbagetrukne Standpunkt, vi indtager, er nemlig meningsløst, og det er et af de Spørgsmaal, vi for vort Vedkommende særdeles gerne vil have drøftet i Udvalget. Og her er jeg glad over, at Stillingen altsaa er den, at det ikke blot er de to oppositionelle Partier, der vil være sindet at foretage en Ændring paa dette Omraade — det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen skal sikkert være Ordfører for Det radikale Venstre, og ham kan man altid stole paa, naar der er saadan noget paa Færde, og saa har vi det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen, saa er vi otte, og saa er vi netop, hvad vi skal være i Forhold til Udvalgets 15 Medlemmer.

Med Hensyn til selve Indholdet, vil jeg med Hensyn til Lovforslaget om Ændring af Luftfartsloven af 1923 gerne sige, at i det store og hele vil man kunne tiltræde de af Regeringen foreslaaede Ændringer, selv om Forholdet vel er dette, at man maaske synes, at der paa visse Omraader i dette eller maaske i det andet Forslag gives en stærk Bemyndigelse til Regeringen. Jeg er enig i den Affattelse, § 1 har faaet, og det er jo ogsaa ligetil, fremgaaet af Samarbejde mellem de nordiske Lande, som disse Forslag er. Derimod er jeg ikke helt sikker paa, om § 2 ikke maa behandles noget nærmere; jeg er ikke vis paa, at man paa Forhaand skal sige, at Befordring mod Betaling af Personer eller Gods mellem to Steder inden for dansk Territorium kun skal kunne finde Sted for Statens Regning eller i Henhold til særlig Koncession.

Dette vil i Virkeligheden sige, at Ministeren faar Bemyndigelse til kun at tillade saadan Luftfart for Statens Regning. Hvis nu Aalborg og Odense som de fremtrædende Byer, de er, med et glimrende Borgerskab, begge siger, at de vil have Luftfart mellem sig, skulde Ministeren saa kunne forbyde det? Hvis man fra private Erhvervs virksomheders Side eller private Folks Side havde Lyst til at starte Foretagender paa dette Omraade, saa er jeg ikke sikker paa, at det kan siges at være rimeligt at lukke af for noget saadant. Vi befinder os ganske vist i Dag og navnlig i vort Land kun paa et svagt Stade af Luftfarten, men tænker vi paa Udviklingen, saaledes som den i saa mange Henseender har formet sig, er der ingen af os, der kan vide, hvorledes det er om 5 eller 10 Aar. Derfor vil jeg være overordentlig betænkelig ved at give Ministeren en saa stor Bemyndigelse, som der her er Tale om.

Med Hensyn til de andre Regler i dette